

KAPITOLA I

KDO ZA VŠECHNO MŮŽE

Všichni nadávají na politické poměry, daně, nespravedlnost, neprůchodnost systému a bůhví, na co ještě. Faktem ale zůstává, že to pravé peklo si umíme vytvořit my sami. A to svými vlastními vztahy a hlavně jejich letitými výsledky. Po pár letech manželství se pak do mé kanceláře dostaví z kdysi zamilovaného pářečku jen osamocený jedinec s požadavkem odpovídajícím titulku této knížky: zbavte mě toho pitomce – sundejte ze mě tu mrchu.

Spíše než jako rozvodová advokátka si připadám jako zaklínačka hadů, jejímž úkolem je vztáhnout ruku nad spis, pronést magickou formuli – a problém je vyřešen. Stále častěji se na mne obracejí klienti a klientky nikoliv se žádostí o právní pomoc, ale pod záminkou právní pomoci se skrytou žádostí o pomoc zcela jiného druhu, totiž o osobní poradenství.

V tu chvíli je skutečně každá rada drahá, protože to, co funguje v právu, totiž naordinování příslušných paragrafů a čekání na fialové kulaté razítko umístěné na příslušném rozsudku, zde nefunguje. První skutečností, kterou musí moji klienti spolknout jako bolestivý lék, je pochopení, že právo nepomůže. Rozsudek je totéž jako přelepení rakovinového nádoru flastrem – na chvíli ten problém přestane být vidět, k vyléčení však nedojde. Věc je nutno řešit a je nutno ji řešit tam, kde začala, totiž ve vztahu.

Zde přichází další trapná chvílka: jak známo, toho druhého nepředěláte, a to za žádných okolností. Přesto je třeba mít na paměti bonmot Alberta Einsteina, že když se dělají stejné věci stejně, není možno očekávat, že výsledek bude opět stejný. K dosažení jiného výsledku je tedy nutno věci měnit za každou cenu, a protože druhého nezměníte, musíte začít měnit sebe. Že je

to nespravedlivé? Výsledek nejistý? To v každém případě. Avšak najít cestu ven z nefunkčního a svazujícího vztahu lehce a snadno je téměř nemožné.

V České republice se ročně rozvádí okolo třiceti tisíc párů, třicet tisíc vztahů tedy končí. Často končí jen zdánlivě a částečně, protože i když ze vztahu samotného vyklouznete, často za sebou jako kouli vlečete společné děti a nevyřešený společný majetek. V každém případě má zkrachovalý minulý vztah tendenci deptat i vztahy nové, které by se začaly rýsovat na obzoru světlých zítřků. Možná proto je u druhých manželství rozvodovost vyšší než u těch prvních a u dalších manželství je rozvodovost vždy ještě vyšší. Jak se totiž jednou dáte na rozvádění se, je dost velká pravděpodobnost, že s tím už nepřestanete.

Minulé vztahy jsou stále s vámi třeba jen proto, že předcházející léta prožitá s někým jiným nemůžete jen tak zahodit a tvářit se, že jste se narodili ve věku pětatřiceti let a dítě, která máte napsaná v občance, jste si utrhlí v poli mezi hlávkami zelí. Takže při dalších sňatcích je nutno smířit se s tím, že si tak trochu berete i minulé partnery svého nového partnera a zcela určitě si berete jeho děti. Chovat se jako macecha z Popelky už totiž minimálně není v módě.

Rozvod vždy patří do kategorie pohrom, a to jak pro toho, kdo rozvod iniciuje a přeje si jej, tak toho rozváděného. Je to jedna z psychicky nejnáročnějších životních situací a musíte být připraveni na to, že s vámi pěkně zacloumá. Vždyť komu by nebylo líto společně prožitých let, zmarněných ideálů a nadějí? Někdy je obtížné rozlišit, nad čím rozvádějící se partner vlastně pláče: nad sebou nebo nad svým budoucím ex-manželem? Nad finanční ztrátou? Nad ztrátou pohodlí?

Navzdory obecně tradovaným představám, že rozvést se je snadná věc a vlastně legrace, jsem úplně jiného názoru. Rozvod je trauma, které se snad každý snaží pochopit a nějakým způsobem zvládnout. Navíc je spouštěčem dalších problémů a průšvihů, které jsou o to horší, že jsou neočekávané. Podle mého dvacetiletého pozorování následuje po rozvodu vždy – a to bez ohledu na to, kdo jej „zavinil“ – nějaká další katastrofa: automobilová bouračka, těžká nemoc, krach v podnikání, trestná činnost, ve které se ocitnete, aniž pořádně víte jak...

Jak je možné, že ve chvíli, kdy si myslíte, že jste z toho „konečně venku“, jste pořád ještě uvnitř?

O těchto zákonitostech, které nejsou popsány v žádném zákoníku – ba dokonce ani Murphyho zákony na ně nepamatují – by měla být tato knížka. Překvapivě se v ní nebudu příliš zabývat právem, protože, jak již bylo řečeno, krucánkovité paragrafy nepomohou.

Jediný, kdo vám může doopravdy pomoci, je ten, kdo taky za to za všechno může: totiž vy sami. Jediné, co pro vás mohu udělat já, je říci vám, že to opravdu bolí a že to nejde jinak. Protože i v pohádce princeznu a půl království vyhrál vždycky ten Honza, který se vydal tou nejneshůdnější cestou a nikoliv ti jeho bratři, kteří na bílých tátoších prosvištěli po uhrabaných cestičkách. Tak přestaňte nadávat na poměry a začněte u sebe. Good luck.

Maličko si to shrňme:

1/ Za svoji situaci si z největší části můžete sami, což však není důvod k lamentacím, protože všichni jsou na tom stejně, takže vám nikdo nemá co vyčítat.

2/ Právní vyřešení rozchodu/rozvodu je jenom menší částí řešení problému.

3/ Když si to budete snažit nějak ulehčit, krutě na tom proděláte.

4/ Průšvihy nechodí osamoceně. V době, kdy se budete rozvádět,

budete mimo, a tak lze očekávat řadu dalších nenadálých komplikací.

5/ Jediný člověk, který vám bude moci skutečně pomoci, jste vy sám. Právník i psychoterapeut vám může pomoci jen trochu.